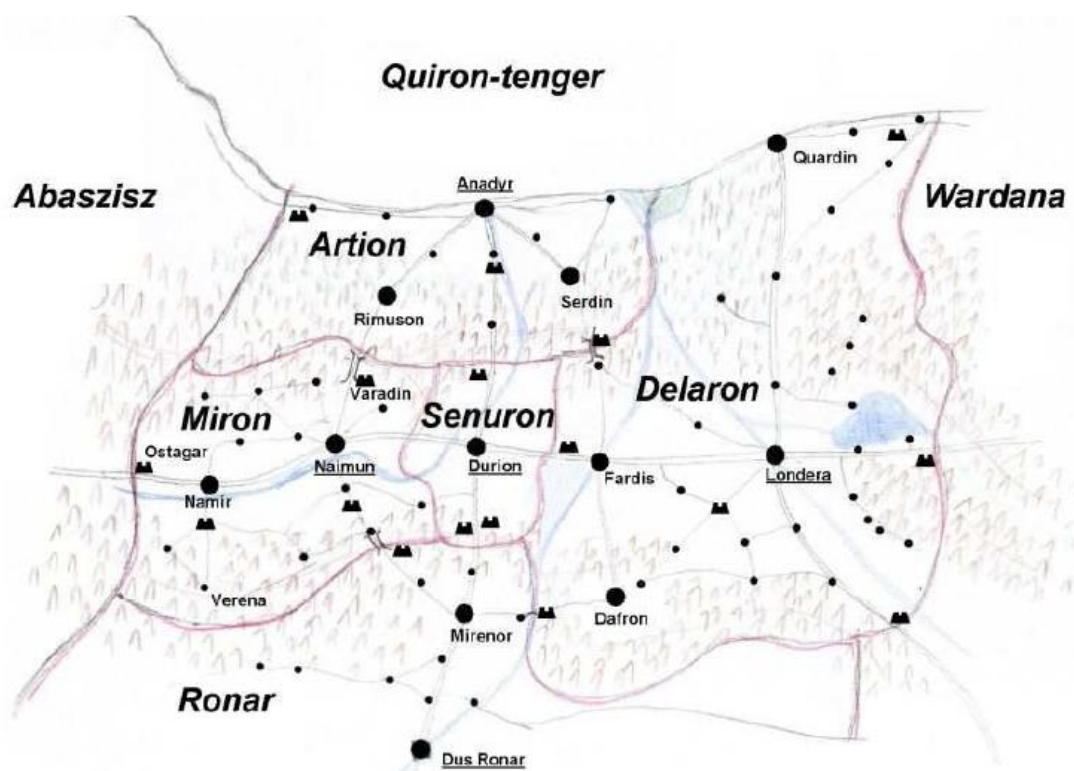

MERÓNIA ÉS UTÓDÁLLAMAI

1. Merónia rövid története:

Meróniát Zord Skogen alapította, aki a legenda szerint harcostársa volt az obasz államalapító Otlokirnak. Ennek megfelelően Merónia államalapítása egy időbe tehető Abasziszéval, ám a Skogenek állama sem oly jelentős, sem oly hosszú életű nem lett, mint nyugati szomszédja. Az Abaszisz keleti szomszédságát alkotó Merónia annak idején a mai Artiont, Senuront, Miron és Ronar északi részét foglalta magába, méreteit tekintve pedig nagyobb volt, mint a mai Delaron. A korai Merónia kezdettől fogva jó viszonyt alakított ki Abaszisszal, ami szintén visszavezethető a két államalapító történetére. Államformája kezdetben királyság volt, a Skogenek voltak az uralkodó királyi dinasztia, államuk pedig folyton hadban állt a ronari lovasnépekkel, s az aktuális harci helyzetnek megfelelően változtak az ország déli határai.

Aztán néhány nemzedék múltán az aktuális király, a szellemileg nem teljesen ép I. Janur komoly államszervezeti módosításokat hajtott végre. Meróniát császársággá alakította, önmagát pedig császárrá koronáztatta, így lett ő Merónia első császára. Országának területét grófságokra osztotta, melyek élére a grófokat ő maga nevezte ki, a grófságok területét pedig kisebb birtokok osztották tovább, élükön a bárókkal. Így tulajdonképpen államának főnemesei

a grófok, köznemesei pedig a bárók lettek, akik a grófok hűbéresei, de a császárra is meg kellett esküdniük. Az államszervezet jól működött, bár egyesek túl fenhéjázónak találták az elnevezéseket, legfőképpen a császáret. Akik ezen véleményüket sokat hangoztatták, hamar megtértek a kárpiton túlra... Persze a nagyobb országok is hasonló véleményen voltak, sokhelyütt azt is sokallták, hogy egy ilyen kis porfészeknek királya van, a császár megnevezés egy ilyen kis államocskára uralkodójának szinte sértően hatott, így sokhelyütt (legfőképp Toronban) nem ismerték el Merónia uralkodóját ezen a címen. Szerencsére az ügyes politikai manőverezés és az Abaszisszal való jó viszony (mely gyakran alárendelt viszonyt jelentett) fenntartása megővelte Meróniát a nagyobb országokkal való konfliktusoktól.

Persze Merónia sok vihart átélt az évszázadok folyamán. Sokszor vesztett el kisebb-nagyobb területeket, sokat hadakozott a környező országokkal és népekkel, s kénytelen volt ügyesen manőverezni az aszisz nagykirály és a hercegkapitányok vitáiban is. Államformája többször is megváltozott az idők folyamán, bár a grófságokra tagolt államszervezet megmaradt, az ország trónján hol király, hol császár, hol helytartó, hol pedig kormányzó ült. Azokban a vészterhes, háborús időkben, amikor Merónia szétszakadt, akkor éppen király ült a trónon...

2. Szétszakadás:

Évszázadokkal ezelőtt történt, hogy Merónia felbomlott. A háború dúlta országban a széthúzás és az ellenségeskedés magvai magas szárbá szökkentek, s a király halálával a Skogenek nem tudták az éppen uralkodó nélküli országot egyben tartani. A déli területeket elfoglalták az időközben sokat szelídült és változott ronariak bőrvértes lovasai és gyalogosai, az északi, tengerparti területek elszakadtak, majd a négy keleti grófság is. Így jött létre Artion, Senuron és Miron...

3. Artion:

Az egykorvult Merónia északi, tengerparti része, a Barid-hegységtől északra fekvő területe. Fővárosa az egykori Merónia büszke kikötővárosa: Anadyr. Az önállóvá váló Artion az első években belviszályok és káosz uralta államocskává vált, megszilárdult belső rend és erős központi hatalom nélkül. Ez kedvező alapot nyújtott egy külső beavatkozásra, így Toron „mindenki számára előnyös” szerződéssel kínálta meg, melyet az egyik viaskodó fél győzelme biztosításának tekintett, így végül toroni támogatással hatalomra jutott, majd elfogadta az országot csatlóssorba hajtó Concordiát. Ezáltal Artion tényleges önállósága csak években volt mérhető, a szerződés óta Toron kitarja óvó szárnyait az államocskára fölé, ha bármelyik környező hatalom fenyegetné, azonban cserébe hűséget, adókat, támogatást és csatlósszerepet vár el. Artion lényegében Toron csatlósa, vagy akár mondhatni csicskája. A fontos pozíciókban Toron-párti emberek ülnek, Tharr hite jelentős mértékben elterjedt, s bár toroni csapatok nem állomásoznak az ország területén, a „nagy testvér” érdekeit képviselő toroniak szép számmal előfordulnak. Nem ritka hóhájú kyr származékok látványa sem az anadyri utcákon.

Artion volt egy időben királyság, de itt sem alakult ki stabil, megszilárdult rendszer sokáig, azonban a mostani államszervezet immáron több mint száz esztendeje tartja magát, talán tartósnak bizonyul. Jelenleg Artion vezetője a Kormányzó, akit egy törvény szerint meghatározott testület választ meg. A kormányzói kinevezés halálig, vagy törvényes úton történő, címtől való megfosztásig tart. A kormányzói cím nem örökíthető. Ezen szabályok biztosítják, hogy mindig megfelelő ember üljön a kormányzói székben, ugyanis, talán mondani sem kell, hogy a kormányzót megválasztó testület a Toron érdekeit képviselő helyi hatalmasságokból és fontos pozíciókat betöltő, toronpárti emberekből áll. Ezen testület bármely tagjának kezdeményezésére, a testület kétharmados döntése alapján fosztható meg az aktuális Kormányzó a címétől.

Artion három tartományra van felosztva. A keleti tartomány az Abar folyótól keletre eső része az országnak, központja Serdin. A nyugati tartomány az abasziszi határtól indul, központja Rimuson, míg a középső tartomány az ország középső része Anadyr központtal. Mindhárom tartomány élén egy-egy tartományúr áll, aki az adott terület vezetője. Nem teljhatalmú, mert bár nagyon széles a jogköre, a fontosabb dolgokban a Kormányzó és a kormányzói testület bejegyzésére van szüksége. A tartományúri pozíciókat egy-egy toronpárti nemesi család birtokolja, ez a pozíció örökíthető, amíg Toron érdekei másképp nem kívánják. Minden tartományúr alatt szolgál egy-egy tartományi hadúr, aki a terület katonai vezetője, s aki irányítja a tartományi légiót. Minden tartomány köteles ugyanis kiállítani egy háromszáz főt számláló tartományi légiót, plusz hozzá segédhadakat és ellátó személyzetet. A klasszikus artioni légiók abasziszi mintára szervezett, falanxszerű egységek, a légiósok pikát és rövidkardot használnak fegyverként, mellette pajzsot, páncélként pedig pikkelyvértet hordanak, fejükön sisakkal. Artion a jól szervezett, fegyelmezett légióit bérbe is szokta adni, s a környező országokban van is rájuk kereslet, mivel a környék talán legfegyelmezettebb, legjobb, összeszokott egységei ezek a légiók. Artion nemessége, akik gyökereiket Meróniába vezetik vissza, eléggé elnyomott helyzetben van. A nemesek csak saját birtokukon bírnak bizonyos jogokkal, de nagyon ki vannak szolgáltatva a tartományurak kénye-kedvének. Az a jellemző, hogy a toronpárti nemesek fontos kormányzati pozíciókat tölthetnek be jó pénzért, míg a fennálló rendszert kevésbé támogató társaik meghúzódnak, s nem túl nagy jólétben tengetik napjaikat birtokaikon. Ezek a nemesek se nem bárók, se nem grófok, megszólításuk is csak „úr”, nem sokkal állnak feljebb a ranglétrán a gazdag parasztnál, vagy jómódú kereskedőknél.

4. Senuron:

Artion elszakadása után, Merónia széthullásának következő fázisaként lett független a maradék terület négy keleti, kicsi grófsága és Durion városa. Ebből a négy kis grófságból jött létre Senuron, mely bár később szakadt el, mint a nála jóval nagyobb Artion, mégsem fulladt elszakadása káoszba és véres viszályba. Az egyik élelmes gróf ugyanis rövid idő alatt, minden bevethető eszközzel, különösebb erkölcsi gondok nélkül kényszerítette térdre társait és nyerte meg magának a bárókat és a vagyonos durioni polgárokat, majd miután hatalmát megszilárdította, királlyá koronáztatta magát. Ezzel létre jött Senuron, az apró kis királyság, s

vele a királyi dinasztia. Aztán a királlyá lett gróf unokája: I. Gronel megváltoztatta a fennálló rendszert, hatalmát és főleg durioni támogatását kihasználva megszüntette a négy grófságot, s helyette több kis birtokra osztotta fel országát oly módon, hogy minden birtokhoz egy falu tartozott, valamint egy vár, vagy megerősített udvarház. Ezen birtokok urai a bárók és grófok, akik a király hűbéresei és a királyi tanács tagjai. Bár névleg külön vannak bárók és grófok, gyakorlati különbség csak nagyon minimális van köztük, s hogy ez a minimális különbség miben rejlik, annak megmondható talán csak az istenek és a legnagyobb senuroni jogtudorok... Minden esetre a rangban gyakorlatilag azonos bárók és grófok a saját kis birtokuk urai, a királyi tanács tagjai, a Durionban, a Citadellában székelő király hűbéresei, gyakorlatilag ez a néhány ember a senuroni nemesség. Az államocska méreteit tekintve röhejesnek mondható az egész elnevezésrendszer, hisz egy senuroni gróf birtoka, „grófsága” olyan kicsi terület, melyet az egykori Meróniában a grófok alatt elhelyezkedő bárók birtokoltak, lényegében egész Senuron más nagyobb országokban egyetlen grófságot tenne ki.

Sokáig minden így működött, ahogy az az előzőekben leíratik, azonban napjainkban már más a helyzet. Néhány esztendő leforgása alatt minden megváltozott... III. Gronel király ellen toroni támogatással összeesküvést szőtt öccse, Gavnuss. A királyt és a nemesség nagyrészét egy vadászat utáni lakomán megölték, Gavnuss hatalomra került, a lázadásokat csírájában elfojtották. Senuron az eddigi manőverezés helyett Toronbarát politikát kezdett el folytatni, a két Gavnuszt támogató toroni famor: Humasson Gran An-Radogan és Jahrn Attasyn En-Charendayiss egy-egy birtokot kapott, s ezzel új korszak kezdődött. A halott nemesek helyére ültetett Gavnusshű katonatisztek frissen kapott birtokaikat is katonásan igazgatták, s bár Gavnusshoz hűek voltak, a toroniak országon belüli megjelenése és birtokhoz jutása már nem mindegyiküknek volt szimpatikus, s a szimpátia hiánya a toroniak részéről is megvolt. Belső viszályok kezdődtek, melyeken az öntelt király, I. Nagy Gavnuss nem tudott úrrá lenni, végül az egykoron őt hatalomra segítő toroniak döntötték meg hatalmát, s vették át az irányítást közvetlenül Senuron felett, majd egy megfelelően előkészített lépéssel megszüntették Senuron önállóságát azzal, hogy csatlakoztak Artionhoz. Így történt az, hogy Senuron megszűnt önálló államként létezni, s Artion új, ám a többihez viszonyítva nagyobb önállósággal rendelkező tartománya lett. Senuron tartomány ura Jahrn Attasyn En-Charendayiss, tartományi hadura pedig Ryen-Ro Erann Thyrien (Thys) lett. A csatlakozás lévén Senuron csatlakozott a Concordiához is, így artioni tartományként toroni csatlósállam lett. Senuronban nagyon erős a toroni befolyás, legalább annyira, mint Artionban. Világi ügyekben a tartományúrhoz, alvilági ügyekben a toroni vezetőséggel jó kapcsolatot ápoló, mostanra jócskán megerősödött tolvajklánhoz, a Skorpiókhoz érdemes fordulni errefelé...

5. Miron:

Az egykorvolt Merónia harmadik utódállama Miron, mely Zord Skogen dicső államának örökösének tekinti magát, s ez részben igaz is. Miron fővárosa az a város, mely egykoron Merónia fővárosa is volt: Naimun. Mironban megmaradt a régi meróniai államszervezet, a grófok által vezetett grófságok, s az alattuk elhelyezkedő bárók. Mironban a Skogenek uralkodói dinasztiája uralkodik tovább a mai napig, ezzel is tovább őrizve Merónia

hagyatékát. Miron valóban Merónia egy régi formájában megmaradt, túlélte darabja. Uralkodója jelenleg a császár, ugyanis a széthullás után Mironban hamar visszaállították az egykori császári rendszert, ezzel is arra utalva, hogy Merónia él, s kifejezve azt a szándékot, hogy Miron eltökélt a széthullott állam egységének visszaállításában. Miron ügyes politikai játszmákat játszik, eddig el tudta kerülni, hogy Toron alárendeltje legyen, helyette Abaszisz alárendeltje, s folyton manőverezik a nagykirály és a hercegkapitányok közötti konfliktusokban. Tharr hite nem jellemző az országban, az uralkodók és a pyarroni egyházak egyaránt foggal-körömmel küzdenek a Háromfejű környéken terjedő kultusza ellen. Merónia egységét eddig ugyan nem sikerült helyreállítania, de azért állandó harcokat vív az utódállamokkal és Ronarral. Miron kézzel-lábbal küzd a neki szánt sors ellen, s hogy végül a harc hogy dől el, annak tudói talán csak az istenek...

Novák Róbert, 2010. 11. 18.